

ชื่อหนังสือ:	วนิดา
ผู้แต่ง:	วรรณสิริ
สำนักพิมพ์:	พิมพ์คำ
ปีที่พิมพ์:	2551
จำนวนหน้า:	485 หน้า
ราคา:	250 บาท

พันตรีประจักษ์ มหศักดิ์ ถูกเชื่อเชิญจากเสด็จในวังให้ลงแข่งกีฬาขี่ม้าโปโล เพื่อให้ราชนิทูลชั้นสูงได้มาแข่งขันประลองกำลัง ฝีมือในการขี่ม้าโปโลของประจักษ์เป็นที่โจษจันไปทั่วว่าเก่งฉกาจเพราะเขาเป็นถึงหัวหน้าทหารม้ารักษาพระองค์ พิสมัย ว่าที่คู่หมั้นของประจักษ์และเป็นคุณข้าหลวงของเสด็จอุมีใจในตัวประจักษ์ยิ่งนัก ซ้ำยังชอบโอ้อวดว่าเธอกับประจักษ์จะแต่งงานกันในเร็ววันนี้

อีกด้านหนึ่งไม่ไกลไม่ไกลกันนั้น วนิดา วงศ์วิบูลย์ กำลังหัดขับรถเป็นครั้งแรก เธอชวนเพื่อนซี้ อย่าง สุมาลี และ กัลยา มาเป็นเพื่อนนั่งรถ สองสาวกลัวสุดขีดกรี๊ดกร๊าดไปตลอดทาง ทำเอาวนิดาสะดุ้งเป็นระยะๆ พากะเหี่ยวชนหลายรอบ ทันใดนั้นมีรถสวนออกมาวนิดาไม่เห็นเลขชนเข้าให้อย่างจิงและเจ้าของรถที่วนิดาชนก็คือ ประจักษ์ มหศักดิ์

วนิดาหน้าเสียแต่ไม่ยอมรับผิดชอบทำให้ประจักษ์ไม่พอใจและไม่ถูกชะตาวนิดาอย่างแรง เพราะเข้าใจว่าผู้หญิงอย่างวนิดา เธออะก็คงใช้เงินในการแก้ปัญหา วนิดาหวังว่าจะไม่เจอผู้ชายคนนี้อีก แต่ก็มาพบกันอีกทีในสนามม้า วนิดากำลังขี่ม้าข้ามสิ่งกีดขวางคูสว่างาม มนตรี เพื่อนสนิทประจักษ์ถึงกับอึ้งกิมกี เกิดความประทับใจแต่ประจักษ์กลับไม่ชอบในความกล้าหาญและก้ำกั้นของเธอ

วนิดาเป็นสาววัยแรกรุ่งเพิ่งเรียนจบมหาวิทยาลัยมาหมาดๆ ความสวยของเธอเป็นที่หมายปองของหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่ แต่ไม่มีหนุ่มไหนที่สามารถเอาชนะใจเธอกับ นายดาว วงศ์วิบูลย์ พ่อของเธอไปได้หนุ่มแต่ละคนที่เข้ามาไม่ได้รักที่ตัววนิดาแต่รักที่เงิน ทำให้นายดาวก็คิดกันทุกวิถีทางและกลัวว่าลูกสาวจะเลือกคู่ผิด นายดาวจึงตัดสินใจที่จะหาสามีให้วนิดา เมื่อเปิดค้นรายชื่อบรรดาลูกหนี้มากมายของเค้า เค้าก็สะดุดกับคนๆ หนึ่งเข้าก็คือ **ประจวบ มหศักดิ์** น้องชายของประจักษ์นั่นเอง

นายดาวเรียกประจวบมาหาที่บ้าน พร้อมยื่นข้อเสนอว่าจะยกหนี้ทั้งหมดให้ ถ้าประจวบยอมแต่งงานกับวนิดา ดาวต้องการให้วนิดาได้เป็นฝั่งเป็นฝากับผู้รักมากดีตระกูลดังอย่างมหศักดิ์ ประจวบไม่ยอม นายดาวขู่ว่าถ้าประจวบไม่ตกลงแต่งงานกับลูกสาวของตนก็จะฟ้องศาลให้ชื่อเสียงของมหศักดิ์ย่อยยับป่นปี้ เมื่อเรื่องรู้ถึงหูของ **คุณนายน้อม มหศักดิ์** ลมก็แทบจับ เพราะเธอเกลียดตระกูลนี้หยั่งกับอะไรดี

เรื่องเกิดมาตั้งแต่สมัยที่ **มณฑา** ย่าของวนิดาภรรยาของ **พระยามหศักดิ์ธำรง** มณฑาเป็นกุลสตรีไทยที่เพียบพร้อม เป็นที่รักใคร่ของพระยามหศักดิ์ธำรงและคนอื่นๆ คุณนายน้อมอิจฉา จึงสร้างเรื่องโกหกว่ามณฑามีชู้ ทำให้พระยามหศักดิ์ธำรงค์โกรธ จึงขับไล่มณฑาออกจากบ้านมหศักดิ์ และตัดขาดจากกัน มณฑาต้องไปอาศัยอยู่กับน้องชายซึ่งก็คือนายดาว

คุณนายน้อมยื่นยื่นเสียงแข็งว่าไม่ขอร่วมวงพวงศัไพรกับตระกูลวงศ์วิบูลย์เด็ดขาด และขอให้ประจักษ์ช่วยน้อง แต่น้องสร้างหนี้ไว้มากมายจนประจักษ์ไม่อาจช่วยเหลือได้ ประจวบไม่อยากแต่งงาน เพราะมีคนรักอยู่แล้วคือ **ปราณี** ประจวบตัดสินใจลาออกจากราชการและหนีลงใต้เพื่อไปหาเงินมาใช้หนี้ นายดาวไม่ยอม เมื่อน้องชายหายตัวไปก็ต้องให้พี่ชายอย่างประจักษ์แต่งงานกับวนิดาแทน ประจักษ์ปฏิเสธเสียงแข็ง แต่คุณนายน้อมที่กลัวชื่อเสียงวงศ์ตระกูลเสียหายเกลี้ยกล่อมให้ลูกชายยอมแต่งงานเพื่อแก้ปัญหาไปก่อน ระหว่างที่รอประจวบหาเงินมาใช้หนี้ ประจักษ์จึงต้องเสียสละตัวเองเพื่อรักษาภาพพจน์ของตระกูล โดยการแต่งงานกับวนิดา

ด้านวนิดา ทันทิที่รู้ข่าวจากนายดาวผู้เป็นพ่อก็เกิดอาการไม่พอใจ นายดาวพยายามเกลี้ยกล่อมและบอกว่าประจักษ์ชอบพอในตัววนิดาจึงให้ผู้หญิงมาสู่ขอ นายดาวบรรยายสรรพคุณของประจักษ์เสียจนดีเลิศวนิดาโดนหวานล่อจนต้องตอบตกลงที่จะแต่งงานกับประจักษ์

ประจักษ์บอกขำว่านี่ให้กับพิสมัยว่าที่คู่หมั้นให้รับรู้ ทันทที่พิสมัยรู้ก็ถึงกับหัวฟัดหัวเหวียงไม่พอใจ และรู้สึกเสียน้ำ เพราะใครๆ ก็รู้ว่าว่าที่ภรรยาของประจักษ์ในอนาคตคือเธอ ประจักษ์พยายามพูดโน้มน้าว ปลอบโยนและให้คำมั่นสัญญาว่า ถ้าประจวบหาเงินมาใช้หนี้ นายดาวหมดเมื่อไหร่จะหย่ากับวนิดาทันที

ประจักษ์มาพบกับนายดาวอีกครั้งเพื่อตกลงกันก่อนที่พิธีแต่งงานจะถูกจัดขึ้น สิ่งที่นายดาวต้องการจากประจักษ์ก็คือ (1) ประจักษ์ต้องยินยอมให้วนิดาใช้นามสกุลมหศักดิ์ (2) ถ้ามีการหย่าร้างเกิดขึ้นระหว่างที่ประจวบยังใช้หนี้ไม่ครบ นายดาวมีสิทธิ์ฟ้องต่อศาลได้ทันที ประจักษ์ตกลงก่อนจะที่ยื่นบอกความต้องการของตัวเองกลับไปเช่นกัน (1) เมื่อประจวบหาเงินมาใช้หนี้ นายดาวจนครบ เจ้าจะหย่าขาดกับเธอทันที (2) เจ้าจะไม่ล่วงเกินวนิดาและจะแยกห้องนอนกัน (3) ไม่มีการจัดงานแต่งงานใหญ่โต ประกาศให้คนรู้ จะเลี้ยงภายในครอบครัวเท่านั้น นายดาวตอบตกลงเช่นกัน ก่อนจะให้ประจักษ์ลงนามในสัญญาเอาไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อวันแต่งงานมาถึง งานแต่งงานถูกจัดขึ้นอย่างเรียบง่าย วนิดาแต่งกายด้วยชุดไทยเดินลงมา ทันทที่ ทั้งสองคนเจอหน้ากันก็แทบช็อค เพราะจำกันได้ว่าเคยเจอกันมาก่อน วนิดาเหวียงใส่นายดาวทันทีและจะยกเลิกงานแต่งงาน นายดาวจึงขอร้องให้ประจักษ์ไปปรับความเข้าใจกับวนิดาและขอโทษเรื่องที่ผ่านมา ประจักษ์จะไม่ยอม แต่พอโดนขู่เรื่องสัญญาก็ต้องจำยอม ส่วนวนิดาก็ยอมเข้าพิธีแต่งงานต่อ

เมื่อพิธีเสร็จสิ้น ประจักษ์พานิดากลับบ้านมหศักดิ์ ช่วงหลังแต่งงานก็คอยหนีหน้าวนิดาออกไปทำงานตลอดทำให้วนิดาโมโหมาก เพราะไม่รู้เหตุผลของการแต่งงานครั้งนี้ หลังจากวันนั้นวนิดากับประจักษ์ก็เป็นเหมือนไม้เบื่อไม้เมา ไม่มีใครยอมใคร คุณนายน้อมกับพิสมัยก็หาเรื่องกลั่นแกล้งวนิดา แต่เธอก็ไม่ยอมใครเหมือนกัน ทำให้คนกลางอย่างประจักษ์ต้องคอยห้ามทัพตลอด สุดท้ายประจักษ์ตัดสินใจย้ายไปอยู่บ้านพักทหารกับวนิดา

ที่บ้านพักทหาร วนิดาไม่รู้สึกเหงาอะไร แต่สนุกกับการทำบ้าน ทำสวน ปลูกผักผลไม้ ประจักษ์เริ่มเห็นความดีของวนิดาหลายๆ อย่าง จนได้รู้จักกับสองพี่น้องที่ปลูกบ้านอยู่ในสวนหลังบ้านมหศักดิ์คือ อำพัน กับ อำไพ แม่ของสองพี่น้องเคยเป็นคนรับใช้ของมณฑามาก่อน ทำให้ทั้งสองคนเข้ากับวนิดาได้ง่าย

อำพันกับอำไพรู้จักประวัติของบ้านมหศักดิ์เป็นอย่างดีและรู้ด้วยว่ามณฑลถูกกล่าวหาว่ามีผู้ วนิดาให้อำไพเล่าเรื่องสมัยที่ย่าเธออยู่ที่นี้ให้ฟัง ระหว่างที่ประจักษ์ไปทำงานวนิดามักมาอยู่กับอำพันและอำไพที่บ้านสวน น้อมเห็นเข้าก็รีบใส่ไฟประจักษ์ สร้างเรื่องว่าวนิดามีผู้สนิทสนมกับอำพันจนเกินงาม ประจักษ์ไม่เชื่อ แต่ก็หึงที่วนิดาไปสนิทสนมกับผู้ชายคนอื่น ประจักษ์แสดงความเป็นเจ้าของวนิดามากขึ้น เริ่มชวนวนิดาออกไปกินข้าว ดูหนัง ฟังเพลง ตามประสาสามีภรรยา ทำให้อนิดาแปลกใจ แต่ **ป่าทอง จวง** ไปปลุกกลับชอบใจ เพราะอยากให้วนิดากับประจักษ์รักชอบพอกันจริงๆ

อำพันต้องไปสัมมนาที่ชะอำจึงชวนอำไพกับวนิดาไปด้วย วนิดาอยากไปอยู่แล้วเลยจะไปบอกประจักษ์ แต่กลับเห็นประจักษ์อยู่กับพิสมัยท่าทางเหมือนสวีทกันอยู่ วนิดาไม่พอใจเลยเขียนจดหมายเสียบไว้ที่ประตูก่อนจะออกไปกับอำไพแต่เช้า น้อมเห็นจดหมายของวนิดาเข้าเลยแอบขโมยมาเก็บไว้ทำให้ประจักษ์เข้าใจวนิดาคิดและรีบตามวนิดาไปชะอำ น้อมกับพิสมัยห้ามก็ไม่ฟัง

ประจักษ์มาถึงชะอำ จะลาควนิดากลับบ้านแต่วนิดาไม่ยอมกลับ ประจักษ์เลยตัดสินใจค้างคืนด้วยห้องพักมีอยู่แค่ห้องเดียวทำให้ทั้งสองคนต้องนอนห้องเดียวกัน ท่ามกลางความอึดอัดสุดๆ วนิดาแอบหนีไปจีม่่าคนเดียว ประจักษ์ตามไป วนิดาเร่งหนีประจักษ์ทำให้ตัวเองตกม้า ม้าวิ่งหนีวนิดาหาทางกลับบ้านไม่เจอ วนิดาหลงทาง ประจักษ์เป็นห่วงวนิดาสุดๆ เขาไม่สนใจฟ้าฝนที่กำลังจะตกหนัก จีม่่าตามหาวนิดาจนต้นไม้หล่นทับเป็นไข้ วนิดาตามจนเจอและพากลับมาดูแลรักษา ประจักษ์รู้สึกดีที่วนิดาห่วงใยดูแล ประจักษ์รู้หัวใจของตัวเอง ส่วนพิสมัยก็คอยแกล้งและใส่ร้ายวนิดาจนประจักษ์เริ่มเห็นธาตุแท้ของอดีตคนรัก

วนิดากับประจักษ์เริ่มเปิดใจให้กันจนน้อมทนไม่ไหว เลยวางแผนคิดจะรวบหัวรวบหางลูกชายให้พิสมัยในงานวันเกิดครบรอบ 60 ปีของตัวเอง น้อมรู้นิสัยของประจักษ์ดีว่าถ้าเกิดเรื่องไม่งามขึ้น ก็พร้อมจะรับผิดชอบ

เรื่องราวความรักของประจักษ์กับวนิดาลงเอยอย่างไร ติดตามอ่านต่อได้ในเล่มนะคะ ^_^

สูตรสำเร็จนิยายไทยคงจะหนีไม่พ้น การแต่งงานกันตอนที่ไม่ได้รักกัน แต่เมื่ออยู่ๆ กันไปก็จะเริ่มเห็นความดีของกันและกัน ในที่สุดก็รักกัน...

วนิดาก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่เริ่มต้นด้วยการแต่งงานตอนที่ไม่ได้รักกัน **ประจักษ์**ก็มีคนรักอยู่แล้วและมีแผนว่าจะแต่งงานกันด้วย แต่วนิดาเสียอีกที่เริ่มต้นกับประจักษ์ด้วยความไม่ชอบชู้หน้ากัน แต่เมื่ออยู่ๆ กันไป ชาติทุกข์ของแต่ละคนก็เริ่มเผย ต่างกันตรงที่วนิดาเผยให้เห็นความดีมากขึ้นทุกวันๆ แต่ในทางตรงกันข้าม **พิสมัย**กลับเผยชาติทุกข์ให้เห็นว่าตัวตนจริงๆ ร้ายสุดๆ และพยายามทำทุกวิถีทางให้ประจักษ์เข้าใจวนิดาผิด

บางครั้งเหตุการณ์บางเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมา ก็อาจทำให้เราเห็นตัวตนที่แท้จริงของคนก็ได้

สิ่งใดเกิดขึ้นแล้ว...สิ่งนั้นดีเสมอจริงๆ.